

בקטע זה (לרבי דוד פארדו) מבואר שפאה נכרית היא אחד מכל"ד קישוטי כלה, שצריכה האשה להתקשט לכבוד לבעלה, אמנם אסור לה להתכוון ח"ו להראות יופיה לאחרים, כי אז היא נענשת

ורמזו בהן. וע"כ ר"ק הכתוב לו' משקרות כאלו כתוב משקיות מהפעול שהרכה פעמי' בטן פעל משמש כל' הפעול הלך וטפח' תלכנ' שהיו מהלכות אחכה כזר קרה והיו מורות לעין כאלו מהלכות עם טפס שכן אותן הקלחות וזהו לו' טפח' ח"כ היו עושות מעשה טף כי מי העשה מעשה כזה הן זה אלא מחמת חסרון דעת. וברגלים תעככנה על המר והאפרסמון גורמת לבחור יש' שיכנס בהם האזר כחרס בעכוס וא"כ הו"ל מלת תעככנה מן ההפעול. ומורכב לפרש' מל' כעוס שהגש כשהוא כעוס אז חארס טוער בו ומכעירו כבשך. וה"ל מוכרח לפ' תעככנה כאלו כהיו תעככנה:

ושפח ה' את קרקדו וגו' לפי שצריך לקלוף. ע"י האמת וזקוף. ועניוהו הגרון להראות חורך נוארס כי משמכן ומעלה נבחות. וגם ע"י הילוכן חס בהילוכן חרובה כזר קרה. ואם על ידי אפרסמון שהיו בועטוהו כרגליו. ע"כ מזה כנגד מזה הוא יתש ויערע לקן ושפח ה' וכו' ומפרשו רבנן התם בש"ס אר"י ב"ס מלמד שפרחה בהן לרצת כתיב הכה ושפח וכו' והיה התם לשפח ולספחה וז' פתק יעירה רב ושמואל ח"ה ששפכות בקיחון וח"ה ששפס פתחיון כיצר ע"כ. וזה ברור דהויא מל"מ כנגד נטיות הגרון הצרעת פרחס בהן. וכנגד ויפי הרגלי' כשפכות בקיחון כיווכס ומסרחות וכאלו אומרות קורו טמא' קראו לנו מן הסרחון שהיו מעלות מגופו. ותלה שפורענות בקידקין אף כי לבאורם ואל' להיות דוחף כפמה' כיון שהיו מתגלות בשיניו. וא"ל לפי שכן היו גורמת לבחור יש' להביא' לירי השחת זרע' לבטלה מתוך שהיו מתהרהר' בהן אז לכל הפחות גורמת לעומתא קרי בלילה הכאה מן המחשבה.

וידוע שהורע יותר מן המוט ר"ק חוט הצדדי. וע"כ התחיל שפורעט' בקידקין ויורד עד העמוד כי פתחן יערה בטומאת זיבה. ותהיה מלת פתחן כאלו כתיב פתחן כי הקי"ת נחלפת בה"א ותהיה מלת יערה מל' עיורו שהיו נשפכות בדם זיבה למען שהייה מאוסות כעושי השבאי' וברליק'. ח"כ מל' שוחח מל' כי ישחק איש. ואם המקי' שמשם היו רוצ' לפסות את בחורי יש' יערה בטומאת זיבה ולמ"ד שגששו פתחיון כיצר תהיה תוכת יערה מל' יער שגששו פתחיון כיצר הרגלי' שם אילם סרק ועשבי דברא'. ח"כ הוא כזה שערות בית העורה גרלות כעשבי השדה ער שגמאקות למאפי'. וכו' היזה להם סאם כסאם לפי שהיו מתגלות בשיניו גרמה לקן שהייה נמאקות כעושי הכל:

ביום ההוא ויור ה' וגו' כלפי שאלו שהיו בעת ליון אומרות לירמיהו וימרה ויחם וכו' וזכוס רואה ארזי וטטל ארזי לו לאשה וכו' וכו' שגרנט העומת ונכנסו. השבאי' ביוח' ולאז מקושות לפשה' כוונת ודבוס דחא' ח' מתן וטטל' ומעלה ארז' ומנוש' בקרון שלו אמר הקב"ה הא קמת ידחוקן חייז לא מה עשה הקב"ה הלא קהא ארז' בלרעת סה"ד ושפח וגו' וכו' והתם התם וכו' אמר הקב"ה וידע אי שפח' או' הע' בליון מן הויכח מה הוצעת מה עשה הקב"ה וכו' פתקן יערה רמז למעיינות שלהן והיו שופעות דם וממלאות קחטין שלו והיו רוכס משליכס מן הקרון וסקרון עובר עליה ומפסיקתם וכו'

ויאמר ה' יען וגו' עד עתה מרבה כנאות וכו' שח' ישראל וסופטיו' חך גאות' אינה יכולה לפעול שום דבר רע וזהו הליכות' כנאות לב ונגבת מהם השל'. ולפי' אינם ראו' לעינם אחר פרטי' כי כבר עז עזר העינם כללי וגלות ישראל. אכן עתה כשאלו כתרעמת על כס' ח' כי כנאות' חורן לבס גרמו להטיוא את אחרי' את כחורו יש' במחשבת' הרעה וגם שהיו עושי' מעשה להטיוא ע"כ ראו' לעינם גמור וכמתת הקב"ה לפחע מיה כנגד מזה. ע"כ עד עתה גוים ולא עבדו חך מכאן ולהלאה כל ופי' קרחו' ועוש' שכן היו ראוות לעינם גמור. אז יען כי נבחר כות לון קרי לון כן וידוע ראש המזה תחת כעלה מעלת ה' מעילות כחש מתלמה של מנילה וכחשה למטה כאלו אקרה דומעלה בו מעל. וטעם הדבר שהשם העכבת לחופה הויא דמיון השכי' הנה' בת שבע וגם האשה העכבת לחופה מתכרכת בו' כרבות. והשכי' בן' ליון כמ"ס ולחמר ליון עמי אהה. וכן ליון במשפט תהיה. אז ויאמר ה' יען כי נבחר בבת ליון. ולחופה שכתובה לבס אין שם כ"כ רעה חולה ומה הפרש כיון לבין כעליוהן שגם הם גאות' ויגעלי גאות. ולמה עתה הכרילן כתרעמת עליוהן ידחור כמה חדר לכעליוהן. ע"כ רבו' כפ' כמה אשה מפרשי לך קרא הכי שהיו מהלכות בקומה זקופה ותלכנה נטויות גרון שהיו מהלכות עקב כזר גדל ומשקיות עיני' דכו' מליון כותלף עיניוהו ומרמון הלך ועוצף תלכנה שהיו מהלכות חרובה כזר קרה וברגליה' תעככנה אר"י רבי' ר' אמי מלמד שמטילות גר ופרקטון כמגעלות' וכו' ומכונסות בהם ז"הר כחרס כעכוס עכ"ד. והנה עפ"י דבריה' הקדשו'. וכן הכתוב יען כי נבחר כות ליון שכל ההולך בקומה זקופה כליו. ודקק רגלי השכי' ואלו לא הוה אלא דל לחוד הקרסא אלא אף גם ותלכנה נטויות גרון וכתוב נטות ומפרשי רבנן שהיו מהלכות עקב כזר גדל וכו' למען יסתכלו הבחור' בהם והמחטיוא את חברו הן משפיקין כיוו לעשות תצו'. והא דכתוב נטות כי כל המהלך בקומה זקופה ומתנה פסוקהויוא חזן זה אלא שמי ששמש מלאכתו ומתקבל בה ויאלץ יעשה לו מלאכתו ואין חכמה לאשה אלא בפלך ח"כ הו"ל כאלו נטות את גדל' שלמען תתרחס יפיון היו הולכות כנחו' וקופה והיו מראות כאלו נטות את גרור'. ואף גם זאת ומשקיות עיני' ומפרשי לם דכו' מליון כותלף עיניוהו ומרמון. ח"כ מפרשי רבנן משקיות כאלו כתיב משקיות מל' לא כחל ולא שרק. ומרכיב ומשקיות עיני' מפרשי ג"כ ומרמון ח"כ מפרשי מל' שרק וכוכ שהיה כהיה בקיב ולא תהיו אחרי לבכס ואחרי עיני' אשר חסם וזוהו וכו' ואלו הוה גורמת לבחור יש' שיצקו געוה' שג' סקן מרעות בהם לא יבזר שגם הם

של שוקי' וכן נ' הד"ק וילפי לה רבנן מת' שתר' שיר רגלי' ולפי האמת כך היו טהרות בזמן קדוש כדקדקו שם כוחות טהרה ומפרש הר"כ שם אלעזר על השוק להחיות כתי' רגלי' שלה ופלו לה ויראו שוקים ע"ש' וגם כהיום היה עושות להן כן מנגד' מוקמי' מתני' ויכולא חף שאזו נראה לעין ס"ס עושות דרך תכשית שם וארבע שמלות דגליון בין הנשים ויראו חת ופיו' והקיסרי' חפ' שהוא פלה נכרות דקדקו שם שמי שקלן לה עשיית כראש או נשים שאחיות שאינן יכולות להראות קלעו שערך דשער כאשה ערוה עושות קושרין כפהה נכרות להראות כאלו הן שערותיהן ממש ור' בון' ור' אבהו' עורבין וכו' והנשי' הנשי' חפ' שהן הפרחי' של מרגלות עשויות הנשי' גם כומט ומשימות אותן על החוה שהם כבוד חלב שט משכן הנשי' ע"כ קרי לה כתי' האש שכן היו בתים לנפש שהוא חלב' והלחשי' חפ' לפ' שהוא הרימו שהם בזמן הקדוש שהוא היה דרוס בית הרחם וקרי' לה לחשים לפי שהיה באותו מקום געשית כלשה וכהנע' ח"כ חפ' שהם לחשי' ממש בגן לעין הרע או להעלות חכם כעוה כל חזקיהו היו טרופי' להם לחשי' וקמיעי' ועשות כתי' חוק של כסף או זהב והיה להן לתכשית' ח"כ חפ' המע' ז' שהם נומי האוזן ולפי שרחשי' באזניה' ע"כ קרי' לה לוחשי' הטבעות וגומי האף כיאורן כדור הוא ואין לך לפרשן: המחלות הן כהמות שם ששעות דקה מן הדקס או קמיעי' דקמה ומשי כהנוד בערד טורקלאה שג' להן לתכשית כי כל הדי המרכה לרקס הן משוכות' והמעטפות חפ' שכן כמו שנהגו בין בטורקלאה בין באנטוליה למעלה מכל המלכותו כשיצאות לחץ מתעטף' בכנדי העליון הנק' טאבארין או פיריני בטורקלאה' והמעטפות הן סודרי' שמקנחי' בהם האף או הויעה שם כזה: האשה מתקנחי' בו לפי שמשימות אותו באנטוליה' ויש עושות מתני' ויש עושות ממשי פשתן דרך היטב' והסודרי' חפ' שכן כמו שקין קטני' שכן להן קיסרות כחידות שש נלמדות המתפתחות ויכולא' והן ממשי' שומי' שיש עושות ממשי ומראות לחון למעלה מנגדיון וכל מגמיון להראות ופיו' ושכח כבע רקמתי' ויכולא' כי

כן טבען של נשים וכדאמרינן דלמא שלפא ומחוייא' בגלוי' חף שקיותי' לרש' ז' שפי' שהם המראות וע"כ שם שמלות חורט הפסים נק' גליוני' או שם היו עללות ע"ש' לפעד' דלא מפני זה היה רחוי' להיות' נמש' בכלל תכשיתי' נשים שאין המלא' תכשיתין כפ' ע"כ אלא הם נורמיו' להטות התכשיתין כהנוד וכאורה שלא יתעקמו ואך מלאך הכבוד בכלל תכשיתי' נשים ע"כ לבי אומרלי' שהגליוני' הוא מל' שאלל' גליוני' של ק"ת' וכן שאין כהם שום טרד לבקויה אלא חוספת הוא חול' והכבוד למעלה מהמטה ור' חיות' ס"כ טהרות הנשי' שמלכד המלכותי' הנשי' סביב לגוף מוקיפי' חוספת ח' סביב המלכט כלי לורך שהוא יותר ממדת הטף חלל לטי וק' פתלכא' להי' וכל' סביב הטוראכ'רשה העשית לפי מדת הנוף מקיפי' חוספת סביב שמכר שהוא חוספת לטי ח' למריון מפי' מטהר' ז' כפימה שהביא לט הר"כ כלי פו ז' והסודרי' הן הטוראכ'רשה עלמן שהן עשויות כקדשי' ממש' והלטישות חפ' שכן היה מנהג' כמו שנהגו'

ואזי ח' אלו להלן סודו טמא וגו' טמאות הן עכ"ד מעשה יוכס הכתובי' תחילה' הן קדש המר ושפת ה' כסת ליון וגו' ומתלה' ש"מ שהיו שפסות דם כויכס' וע"כ היו השכרי' משליכו' אותם מעל הקרן והיו טמאות להרץ והמסות כטוית השדה' וזה גורל' להן שהיו מפשוטות גם מלבושיתן תכשיתותן מעלותן שכבר היו מלבושיתן כטוית דמש שחלכלט דרך כולתן מהקדיון ללחץ ולמנו' לה תחיה' לה לטובה להראות עצמן מלבושיתן דם יוכס וטוית דמש תהיה' מוכרזות לתפישת מעלותן קושרותין וכנדי' מוכחי' שגליוני' והלכזה נגד' מלבושיתן כמשפט הדת וממולה תהיה' מנוחת כעמי' השכרי' ע"כ

היו מפשוטות אותם הכנדי' והוכרי' כ"ד קושרותין ה' להראות ע"כ הוכר דעשותן שפיות' לנשי' כ"ד קושרותין נגד' קושרי' כלה העליונה והם כ"ד יחידים אדעת' כודע' ה' מתן לנשי' למען תהיה' להן ולחדר כעמי' כגליון והן היו מתקשטות להראות דופיון כפי' השכרי' ולפי' שרעיות' היותם כי יסיר ה' את תפארת קושרותין לחב לכלבן ששהיה' שטרותן שלא להראות גנותן ויחר' להתפשט מכל הב"ד קושרותין ולהכרי' בלי שום תכשית וע"כ תהיה' ללבוש ולקלס' והוכרי' התכשיתין שבהן היו מכוונות להכשיל' מקדס' את כבודו וס' ואח"כ להיות' להן ביעי' הרבוב' והסודרי' האחרת שהוכרי' בראשונה

היא וכרגילה' תעכבה שהיה כעכס' ועצמן כרגליון להשמיט ע"י המר וההפסדטון שהיו עוכרות ומתוך כך היט עושה' כהן וחסדיו ופיו' כלכם ע"כ התחתן הוכרי' רחמן תפארת העכס' שהוא כמו פנעמ' להשמיט קול הסודרי' כן ג"כ הטשאת תכשית כזה כמגליון' הוא להן לשעמך דמתוך כך שחין טרף למרחיק כ"ע ודעי' שפחות חסדי' דרך שם והשכרי' הוא מל' שכן של כככה כפדרי' והדרכ' ע' ואפשר שזה חיוי דקדקו כפ' כמה חשה ולא ככטל לה"ר ומפרשי' לה רבנן חתוכה כן כנדי' חתוכה קנהה שזאדין על המלח ונתקין הלוץ עליה כדי שלא יוקו להן הגיון כמלח ופעמי' מתקשטות כלה ליו' ע"ש' וא"כ כיוי' השכרי' והיוס כמו שככה מתקמת' והזהרה' ומפרשי' לה רבנן כמות ירח או לבנה כחורס' שלהן כפדרי' והד"ק והד"כ' ע' ואפשר שהוא כעט שטרות נשים בטורקלאה לחתר בקוש' חפ' של כסף או זהב או גם באנטוליה שחורתי' ע"כ מלבושיתן חגורה של משי וכאמלעה עושים לה פיויה של כסף או זהב למי' העשויות היטב' כמו שטרות באנטוליה' ובטורקלאה קולא' ע"כ של פיללס' או כמו שגושות באנטוליה' פיויה של דלמאנטי' וטעפת על הקוה' והסודרי' הן למידי הורד' כמו שתר' יתנו ויחיו דיוא ורד' מל' וכל כעלה השיר וילא' כזר' והרעלות מל' דתקן התם ערכותי' ויולא' רעלות מפרשי' רבנן דיוולא' הנשי' מעטפות פטון חן מן העיני' וזמן שכאמת כוממי' זה כך טהרות בטורקלאה וגם כהיום מקומות מאנטוליה' שאי' חזותי' איט ויולא' לחון כפימה' מעלות' הפארי' מפרשי' רבנן מל' פארי' המנכעוה וזה לפי שח' כלוליה' והוא ההנוד באנטוליה' עושות טוראכ'רשה ע"כ הראש ככתר על הראש' וכעזר טורקלאה טוראכ'רש' ע"כ הראש' והלעזות פירשו ז' אלעזר

מתי
 כחבר יפלו וגו' יש לחדשן רחמנא קדי
 לכו מתוך ולא אנשך ומה גם כי אכיו
 ההתחיל הכי גמיו הו"ל לשים וכו' ו"ל ונבחר
 בעלמיה וכו' וא"ל רחן זה אלא שבה אבד
 לפרט לו דעת נחת ו"י המעות שזכרה עד הכה
 דיש להבין נחתם היעם האם נתפשו לוטם עם
 גויי גבר הארץ או אם נשתכחו שכו' נשאות לאש
 על מה כטורו ע"כ מפ' קרא מתוך שכר יפלו
 קראו יחיון קובחתי היצטתן המוהמת שכן יאמר
 לבן שאנשים וימרו כמלחמה ומעלה אשה כלי ויחנך
 עליה והשכאם ויחמו וישם אלק ויחמו ככו' ו"ל
 מתוך כחבר יפלו וקח לכו' מתוך לפי דקדקתי
 כולם מנאפים וכדמרי אשיו יאשו כי קרי ואיתקו
 ב' טעמי וכו' ה"ל רשעים שכתים' קריים מתים'
 וא"כ

ד'ה' תחת ברוש מק' ונר' כל' במ"ג ר"ל ש
בשבת מקום שבו מתקשמות בו מעט
מקום: מקום: ותחת חגורה נקפה מקום שבו
מנחת בו כללול נעשה נקשים נקשים: ותחת מעשה
מקום קרמס מקום שבו מתקשמות בו נעשה קרמס
קרמס: ותחת פתגול מנחת שם פתחוס מתכחיש
לודי נלה היו למנחת שם כי תחת וישי א"ר הישי
דמחז אוכפי חלפי שופר כובא עכ"ד: ומקום ים
בראש לפ' ככל לשון מקום מקום נקשים נקשים
קרמס קרמס דלא על חס חכמ' תח' חלף
שדקרון ל' הכתוב ויהי תחת ברוש מק' יהיה להכאדם
חוכה יהיו מחזקת שכבר קרמס כמחז ויהי:
קלא היה נהפ' קמ' ל' רלף חסיעי לפ' ויהי תחת
ברוש מק' דר"ל כמקום הברוש שהיו שם לעד
את הכבד היה להם להקמ' ו"כ מניח באסיר משם
הברוש שלא יהיו עור' תכטלו גם המקום: ע"כ
בא הכתוב להודיע שאותו מקום שבו השיש הכובש
הוא נעשה מקום מקום ולא הברוש נעשה מקום
אלא המקום ששיש בו הברוש נעשה מקום מקום
אפילו כותן שלא היה שם הברוש מכין שהמקום
הוא גרם להם תקלה להתנאות בו להטעור הכסורי'
במ"ג כרגליהם חכמה יהיה למק' וע"כ הוכפל
הסם כל' בהווייתו יהיו יהיה זה הועיל לכל הנו'
בכבוד: ותחת חגורה נקפה מקום שבו חגורות
כללול שם המתקש נעשה נקשים נקשים ל' חס כן
מנחת כשרם נכרתת חסות: חסות: חס כן
אבר' יהיה טרעטת מתקש ועד ירכוש' ולמנח